

Graffiti

Vorige week maandag - de Eerste Rijense Tunnelgraffitiartiest lag nog bij te komen in het ziekenhuis - drukte een alleraardigst meisje mij een gratis krant in de nog zeer onwakkere handen. De Metro. Met op de voorpagina een foto van Rik van der Ploeg in oorlogskleuren. En binnenin een groot interview. En weer die foto. De gebodypainted staatssecretaris van cultuur bleek te zijn beschilderd 'in de stijl van Van Gogh'. Nooit geweten dat Van Gogh aan bodypainten deed.

Maar het gaf wel te denken.

Net als die tunnel en die graffiti.

Want misschien kan De Artiest onze eigen wethouder van cultuur eens onder handen nemen. Zodra de kunstenaar weer een beetje op de been is, natuurlijk. De kunst moet je niet opjagen.

In de stijl van Toulouse-Lautrec, stel ik me voor. Die was ook maar een paar turven hoog. En ging bovendien levenslang gebukt onder de gevolgen van een paar nare beenbreuken. En als De Artiest dan toch bezig is, moet hij er meteen maar een mooie serie van maken. Ingrid Scheifes in de stijl van Gerard Dou. Knus, maar toch vol symboliek. En Rennie Brouwer geïnspireerd door Herman Brood, die altijd zo knap het aardse met het highere weet te verenigen.

En Cees Beenackers natuurlijk in de stijl van Chrisje Vromans. Keurig afgelakt achter zijn oren.

Maar wat moeten we met Ton Aarts? Het wordt immers sowieso al eens tijd voor zijn afscheidsportret. Zodat hij tijdig naast Ballings in de eregalerij van de ouwe glorie kan komen te hangen. Maar dan wel met een portret van deze tijd graag. Iets met laserstralen of zo. Of graffiti.

En dan kom ik toch weer bij De Artiest met het gebroken been. Het is in onze postmoderne tijd wellicht nog het aardigst om het bestaan van het kunstwerk als kunstwerk te benadrukken. Een portret van Aarts, dat zelf ook weer een portret bevat. Van Ballings. Dat op zijn beurt gevuld is met een portret van Krol, waarin we het gezicht van Van Mierlo weer herkennen en zo terug de vorige eeuw in.

Waarna we het den volke tonen op de enige plaats die daarvoor in aanmerking komt: als meer dan levensgroot fresco in de tunnel. Met eronder op de grond een paar mooie druppels bloed van De Artiest. Voorzien van een verklarend bordje uit het kunstfonds.

Mooi.